

LITERALNI RAD

Tuzla – Prozori u prošlost, vrata u budućnost

Kada koračam kroz centar Tuzle, osjećam kao da hodam kroz tople stranice jedne stare knjige. Svaki ugao, svaka stara fasada diše uspomene na dane kad su ljudi gradili srcem i vjerovali u ljepotu koja traje.

Na Trgu slobode, pod tihim svjetlom lampi, zgrade stoje ponosno kao čuvari vremena. Njihove fasade nose tragove prošlosti, ali i ponos današnjice. U daljini se čuje žamor ljudi i miris svježe kafe s terasa koji ispunjava zrak nekom posebnom toplinom.

Turalibegova džamija, tiha i dostojanstvena, podiže svoj vitki minaret prema nebu. Njene bijele kupole kao da šapuću molitve starih vremena i čuvaju dušu grada. Nedaleko od nje uzdiže se i katolička crkva svetih Petra i Pavla, sa svojim visokim tornjem koji s ponosom dodiruje nebo, a u blizini stoji i pravoslavna crkva Uspenja Presvete Bogorodice, mirna i lijepa, čija zvona odjekuju istom toplinom. Sve tri građevine stoje kao simboli zajedništva i poštovanja među ljudima koji u ovom gradu žive jedni pored drugih u miru i solidarnosti.

Kad zatvorim oči, čujem kako se ezan, crkvena zvona i glasovi prolaznika spajaju u jedan tihi ritam života. Tuzla je oduvijek znala čuvati različitosti i pretvarati ih u bogatstvo.

Nedaleko odatle, Panonska jezera blistaju pod suncem i daju Tuzli novi sjaj. So, po kojoj je grad i dobio ime, sada spaja staro i moderno, prošlost i budućnost. Tuzla diše jednim posebnim ritmom, toplim i iskrenim, kao da grli svakoga ko je posjeti.

Moj grad je više od ulica i zgrada. On je osjećaj, miris, sjećanje. U svakom kamenu, u svakoj kapljici slane vode, živi priča o ljudima koji su voljeli, gradili i ostavili nam tragove da ih čuvamo. Tuzla nije samo grad – ona je srce koje kuca između prošlosti i budućnosti.

Vilušić Alen IX a

JU OŠ „Miladije“